

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Regeringen lægger vægt på, at distributionen af lægemidler til forbrugerne skal ske forsvarligt og sikkert, og at der skabes sikkerhed for, at apotekerne yder den nødvendige rådgivning og information i tilknytning til forhandlingen af lægemidler.

Den gældende apotekerlovgivning indebærer en indgribende regulering af apotekssektoren og dermed af adgangen til og betingelserne for forhandling af lægemidler til forbrugerne.

Lægemedeldistributionen skal ske til rimelige samfundsøkonomiske omkostninger. Med det nuværende bevillingssystem og ordningen med fastsættelse af apotekernes bruttoavance har samfundet indflydelse på sektorens ressourceforbrug, herunder mulighed for at tilføre sektoren ressourcer til varetagelse af opgaver, som det af sundhedsmæssige grunde er hensigtsmæssigt, at apotekerne varetager.

Regeringen finder det væsentligt at sikre forbrugerne rimelig let adgang til at købe lægemidler selv i tyndt befolkede områder. I forbindelse hermed finder regeringen, at socialpolitiske hensyn taler for at fastholde, at forbrugerprisen på et lægemiddel skal være ens overalt i landet, således som det også er tilfældet i de øvrige EF-lande.

Regeringens forslag til ændring af apotekerloven bygger derfor på, at det nuværende system bibeholdes som grundlag for fremtidens apotekervæsen. Der forslås imidlertid en række ændringer med henblik på forenkling og modernisering af apotekervæsenet, hvor dette er muligt under hensyntagen til ovenstående hovedmålsætninger.

De væsentligste elementer i forslaget til modernisering af apotekervæsenet er følgende:

- Forbedring af mulighederne for at tilpasse apoteksstrukturen til samfundsudviklingen.
- Præcisering af apotekernes opgaver, herunder endelig afvikling af apotekernes deltagelse i fremstilling af farmaceutiske specialiteter.
- Adgang for sygehusejerne til at oprette sygehusapotek uden forudgående godkendelse.
- Gradvis ophør af den statslige pensionsordning for apotekere.

Ad apoteksstrukturen

Efter de nugældende bestemmelser i apotekerloven træffer sundhedsministeren bestemmelse om oprettelse, nedlæggelse og flytning af apoteker. Et apotek kan dog kun nedlægges (eller flyttes) ved bortfald eller tilbagekaldelse af apotekerbevillingen, eller såfremt apotekeren giver samtykke til, at apoteket nedlægges (eller flyttes). Tilbagekaldelse af en apotekerbevilling kan kun ske i ganske særlige tilfælde, f.eks. hvis apotekeren på grund af sygdom er fraværende fra apoteket i mere end 1 år, eller hvis apotekeren groft tilsidesætter sine forpligtelser.

Det betyder, at et apotek, der f.eks. som følge af befolkningsudviklingen burde nedlægges, og som måske alene holdes i live via tilskud fra udligningsordningen, i værste fald må opretholdes i 25-30 år, nemlig indtil apotekerbevillingen bortfalder, når apotekeren fylder 70 år. Heryed låses apoteksstrukturen i visse tilfælde fast i en længere årrække, selvom der objektivt set burde foretages ændringer i strukturen med henblik på at reducere de totale lægemedeldistributionsomkostninger.

Derfor finder regeringen, at bevillingssystemet skal gøres mere fleksibelt, således at samfundsøkonomisk hensigtsmæssige strukturtilpasninger kan gennemføres, når det skønnes nødvendigt, og ikke først når omstændighederne tilfældigvis tillader det.

Efter lovforslaget kan et apotek nedlægges, hvis apotekeren tilbydes bevilling til et andet apotek inden for et nærmere afgrænset geografisk område.

Muligheden for på denne måde at flytte apotekere vil kun skulle udnyttes i særlige tilfælde, hvor det skønnes nødvendigt for at kunne foretage en ud fra samfundsøkonomiske og servicemæssige betragtninger påkrævet strukturtilpasning.

Efter apotekerlovens § 70 ydes der erstatning til apotekeren for det tab, vedkommende lider ved, at salg af varelageret og inventaret i forbindelse med nedlæggelsen indbringer mindre end ved salg til en efterfølgende apoteker.

Forslaget tager kun sigte på fremtidige bevillinger. De apotekere, der har fået bevilling efter de hidtil